

บทที่ 3

การดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวโน้มการประชาสัมพันธ์ของสถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบก ช่อง 5 ในช่วงปี พ.ศ.2539-2549 โดยอาศัยเทคนิควิธีวิจัยอนาคตแบบ EDFR (Ethnographic Delphi Future Research) ซึ่งผู้วิจัยจะดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

การคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้วิจัยได้กำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิที่จะเลือกมาเป็นกลุ่มตัวอย่างไว้ ดังนี้ คือ

- นักประชาสัมพันธ์ ของหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐบาล เอกชน และรัฐวิสาหกิจ ที่มีประสบการณ์การทำงาน ที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับกันทั่วไป

- นักวิชาการ จากสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักและยอมรับ

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้รวบรวมรายชื่อนักประชาสัมพันธ์และนักวิชาการ 25 คน โดยติดต่อขอรายชื่อนักประชาสัมพันธ์และนักวิชาการจากคณะผู้บริหาร ททบ.5 และสื่อมวลชน

ลำดับต่อจากนั้นผู้วิจัยจะติดต่อส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ให้ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหลาย กรุณาช่วยเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นอกจากนี้ผู้วิจัยจะชี้แจงรายละเอียดด้วยตนเอง ในเรื่อง วัตถุประสงค์ ขอบเขต รายละเอียดการวิจัย วิธีวิจัย พร้อมทั้งนัด วัน เวลา สถานที่ เพื่อทำการสัมภาษณ์ และแจกแบบสอบถาม รวมทั้งหมด 2 รอบ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการเก็บข้อมูลงานวิจัยครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

1. แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยจะใช้แบบสัมภาษณ์สำหรับการเก็บข้อมูลในรอบแรก โดยจะกำหนดกรอบของคำถามเป็นลักษณะปลายเปิด ตามในเรื่องของ บทบาท โครงสร้างของงาน ประชาสัมพันธ์สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบก ช่อง 5 ในปัจจุบัน รวมไปถึงการคาดการณ์ในอนาคต และข้อเสนอแนะอื่นๆ
2. แบบสอบถาม ผู้วิจัยจะใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลรอบที่ 2 โดยอาศัยข้อมูลจากคำตอบของผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิในรอบแรก มาวิเคราะห์ แยกเป็นประเด็นต่างๆ เพื่อสร้างแบบสอบถามนี้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในรอบแรกนั้น ผู้วิจัยจะทำการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิด้วยตนเอง ส่วนรอบที่ 2 นั้น ผู้วิจัยจะจัดส่งแบบสอบถามไปยังผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิให้ถึงมือ ด้วยวิธีการต่างๆตามสมควรแก่สถานการณ์ แต่ทั้งนี้ ผู้วิจัยจะประสานงานด้วยวากก่อน เพื่อนัด วัน เวลา สถานที่ ในการส่งและรับแบบสอบถามกลับคืน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำคำตอบที่ได้รับจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่า มัชฐาน ฐานนิยม และพิสัยระหว่างควอไทล์

1. การคำนวณหาค่ามัธยฐาน (Median)

สูตรในการคำนวณ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2527 : 21)

$$\text{Median} = L + \frac{(N/2 - F)}{f} i$$

Median (Mdn) คือ มัธยฐาน

L คือ บิดจำกัดล่างของคะแนนในชั้นที่มีมัธยฐาน

N คือ จำนวนความถี่ทั้งหมด

i คือ อัตรภาภคชั้น

F คือ ความถี่สะสมจากคะแนนต่ำสุดถึงคะแนนในชั้นก่อนที่มีมัธยฐาน

f คือ ความถี่ของคะแนนในชั้นที่มีมัธยฐาน

การแปลความหมายของค่ามัธยฐานเป็นดังนี้

ค่ามัธยฐานตั้งแต่ 4.50 ขึ้นไป แสดงว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า โอกาสที่แนวโน้มนั้นจะเกิดขึ้นได้ มีมากที่สุด

ค่ามัธยฐานตั้งแต่ 3.50-4.49 แสดงว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า โอกาสที่แนวโน้มนั้นจะเกิดขึ้นได้ มีมาก

ค่ามัธยฐานตั้งแต่ 2.50-3.49 แสดงว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า โอกาสที่แนวโน้มนั้นจะเกิดขึ้นได้ ปานกลาง

ค่ามัธยฐานตั้งแต่ 1.50-2.49 แสดงว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า โอกาสที่แนวโน้มนั้นจะเกิดขึ้นได้มีน้อย

ค่ามัธยฐานตั้งแต่ 1.00-1.49 แสดงว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า โอกาสที่แนวโน้มนั้นจะเกิดขึ้นได้ มีน้อยที่สุด (จุมพล พุฒภัทรชีวิน “การวิจัยอนาคต” , 2529)

2. การหาค่า ฐานนิยม (Mode)

วิธีหาค่าฐานนิยม

ผู้วิจัยคำนวณหาค่าความถี่จากระดับ 5 ถึง 1 สำหรับแต่ละข้อความ ระดับคะแนนใดมีความถี่สูงสุด หรือคะแนนใดที่ซ้ำกันมากที่สุด ถือเป็นค่าฐานนิยมของข้อความนั้น ยกเว้นในกรณีที่ความถี่สูงสุดของระดับคะแนนเท่ากันและอยู่ติดกัน จะถือเอาค่ากลางระหว่างคะแนนทั้งสองนั้น เป็นฐานนิยมของข้อความนั้น แต่ถ้าเกิดมีกรณีที่ความถี่สูงสุดของระดับคะแนนเท่ากัน แต่ไม่ได้อยู่ติดกัน จะถือว่าค่าของฐานนิยมคือ ระดับคะแนนทั้งสอง

การแปลความหมายของค่า ฐานนิยม เป็นดังนี้

ค่าฐานนิยมนี้ จะใช้พิจารณาประกอบกับค่ามัธยฐาน ถ้าข้อความใดได้ค่าของความต่างระหว่าง ฐานนิยมกับมัธยฐาน มีค่าไม่เกิน 1.0 หมายความว่า ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิสอดคล้องกัน

3. การหาค่าพิสัยระหว่าง ควอไทล์

การหาค่าควอไทล์ (Q) นั้น ใช้สูตรทำนองเดียวกับการหาค่ามัธยฐาน (Median) แต่ต่างกันตรงที่การแทนค่า $N/2$

การหาค่า Q_1 จะแทนค่า $N/2$ ด้วย $N/4$

การหาค่า Q_3 จะแทนค่า $N/2$ ด้วย $3N/4$

สำหรับค่า L , F และ f นั้น จะเปลี่ยนไปตามค่าที่ควอไทล์นั้นตกอยู่

การหาค่า Q_x

- เรียงคะแนนจากมากไปน้อย หรือน้อยไปมากก็ได้
- หาดำแหน่ง $Q_x = \frac{x}{4}$ (ผลรวมตำแหน่งคะแนน)
- ผลลัพธ์ที่ได้ ถ้าเป็นจุดทศนิยมต้องปัดเศษขึ้นเป็นจำนวนเต็มเสมอ
- นับตำแหน่ง Q_x จากน้อยไปมาก

เข้าสู่ตรรกะคำนวณ เมื่อ

Q_x = ควอไทล์ที่กำหนดให้

i = อัตรารากชั้น

L = ขีดจำกัดล่างของชั้นที่มีคะแนน $\leq$ ตำแหน่งที่กำหนดให้

N = จำนวนความถี่ทั้งหมด

F = ความถี่สะสมจากคะแนนต่ำสุด ถึงชั้นที่มาก่อนชั้นที่มีคะแนน $\leq$ ตำแหน่งที่กำหนดให้

f = ความถี่ของคะแนนในชั้นที่มีคะแนน $\leq$ ตำแหน่งที่กำหนดให้

ดังนั้นจะได้สูตรการคำนวณ คือ

$$Q1 = L + \frac{(N/4 - F)}{f} i$$

$$Q3 = L + \frac{(3N/4 - F)}{f} i$$

$$\text{พิสัยระหว่างควอไทล์} = Q3 - Q1$$

4. การพิจารณาความสอดคล้อง

ข้อความใดที่มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.5 และค่าความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยฐาน มีค่าไม่เกิน 1.0 หมายความว่าข้อความนั้นมีความสอดคล้องกัน ในกรณีที่ไม่เป็นไปตามหลักการดังกล่าว ถือว่าข้อความนั้นไม่มีความสอดคล้อง (จุมพล พุฒภัทระชีวิน, 2529)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย